

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:
Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k. — Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dieną
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai II.

Petrapilis, Rugsėjo 1 d. 1916 m.

№ 66 (95).

Jekaterinoslave

Rugpjūčio 30 d. atsidaro vyrų ir moterų gimnazijos ištremtie-
siems—vardu

Tautinių Komitetų Tarybos gimnazijos.

Gimnazijų mokytojai ir direktoriai bus iš Brastos evakuotų
gimnazijų. Mokiniai ir mokinės gyvens bendrabučiuose arba
pas tėvus.

Prašymai reikia duoti į Lietuvos Komitetą 1-я Чечелевка
№ 20.

Prie šitų gimnazijų reikalingas lietuvių kalbos mo-
kytojas; kreipties irgi į Lietuvos Komitetą.

1757—3

Tuojaus reikalingas

lietuvis mokytojas [ja]. Sąlygos geros.
Kreipties: Киевъ, Тургеневская, 55.
Литовский Комитетъ.

1975—2

„Lietuvių Balso“ skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi
rugsėjo 1 d., prašome pa-
siskubinti užsisakyti toles-
niam laikui, kad nesusitru-
kdytų laikraščio siuntinėjimas

Nuo rugsėjo 1 d. ligi metų galo
„Lietuvių Balso“ kaina

Rusijoje: 1 rub. 75 kap.
Užsieniuose 3 rub. 15 kap.

Adresas: ПЕТРОГРАДЪ, Саперный
пер. 9—9, „LIETUVIŲ BALSO“ Admi-
stracija.

Petrapilis, rugsėjo 1 d.

Rūpinkimės patys savimi!

Vargas ištremtai tautai, netekusiai
savos žemės ir pastogės, išblaškytai po
svetimus, nežinomus kraštus.

Brangenybė visur didžiausia. Tru-
ksta dažnai pačių reikalingųjų daiktų.
Ir vietos gyventojams, kurie susipratę
su vietos sąlygomis, dabar nelengva,
tai ką bekalbėti apie mus tremtinius,
kurie nežinome gyvenimo sąlygų, ne-
mokame to krašto kalbos, kuriame at-
sidūrėme, daugelis neturime ne tik savo
šeimynų globėjų maitintojų, ne tik už-
darbio, bet ne pastogės ant galvos.
Daugumas mūsų tremtinių — tai mo-
ters su vaikais ir seneliai, kurie, kad ir
būtų darbo, nieko negali užsidirbti.

Šiuo atveju tremtinius turėtų laikyti
ir jais rūpintis valstybė, kurios reika-
lais žmonės vargšai tiek daug nuken-
tėjo. Tuo tarpu vyriausybė kas kartą
vis daugiau ima mažinti tremtinių šel-
piamųjų komitetų samatas, kas kartą
vis mažiau beduoda lėšų; kas kartą vis

daugiau mažinamas gaunamasis pajus-
tie 6 rub. per mėnesį maistui ir 2 rub.
butui; jo — pajaus — gavimas įvairiais
budais varžomas. O dvasios pagalba
dalimi visai atmesta — visai atmestos
samatos laikraščiams, knygoms ir ap-
skritai spauzdintam žodžiui. Tadel
Kultūros ir Švėtimo Sekcija prie Lie-
tuvų Draugijos Centro Komiteto jau
visas mėnuo kaip nebesiuntinėja lai-
kraščių tremtiniams dykai skaityti. Tad
nutrūko pati ta stiprioji gija, kuri rišo
mus visus — vadinamąją šviesuomenę
ir vargšus — krūvon. Taip nepatogiai
keičiantis gyvenimo sąlygoms, turime
sukrusti patys savimi rūpintis, kad
išliktume gyvi, pagauti šių dienų bai-
siosios audros verpeto.

Girdėti gandy, kad vyriausybė gal-
vojanti visai nebedavinėti pašalpų trem-
tiniams, gi jau dabar aišku, kad dvasios
reikalais ji nebesirūpins. Tad trem-
tinių dvasios reikalai, jų sielos gaivini-
mas vargo metu, paliktas pačiai tautai.
O tam reikalui mes dabar neturime
daugiau nieko, kaip tik kelius laikra-
ščius.

Laikraščiai visuomet turėjo didelę
svarbą mūsų gyvenime ir pirmiau, kai
tebebuvo savo žemėje; tuo labiau jie
svarbūs dabar, kada esame išblaškyti.
Tad reikia dabar mums patiems pasi-
stengti, kad spauzdintas žodis visur
mūsų brolius atitiktų.

Anksčiau ar vėliau imsime ruošties
namo. Laikraščių uždavinys bus infor-
muoti, kad koncentruotūs žmonės, o
žmonės iš anksto tur žinoti, iš kur,
atėjus laikui, jie bus raginami grįžti į
gimtąjį kraštą. Be to, juk žinome, kad
daugelis mūsų inteligentų, begyvendami
Rusuose, nustausta, atsižada savo kal-
bos, tai ką gi besakyti apie liaudį, koks
jai išblaškytai gresia pavojus, jeigu jos
nepamersime, nesistengsime žadinti jos
pulsą savąja dvasia.

Mano išmanymu, šiuo dalyku turėtų
ir toliau rūpintis lietuvių komitetai,
Liet. Draugijos skyriai, igaliojiniai ir
šiai inteligentai bei daugiau nusiman-
antieji žmonės.

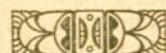
Apie dalinimą laikraščių dykai vi-
siems tremtiniams dabar nebėra ko ne
besvajoti. Tuo keliu gali būti paten-
kintas laikraščių badas tik patiems ne-
turtingiesiems, labai labai nedaugeliui,
parinkus aukų tarp vietinių ar iš pla-
čiau ir surinktomis lėšomis išrašius lai-
kraščių vienam kitam būriui arba ku-
pai, kurie jau niekaip patys savo lėšo-
mis negali įsigyti laikraščio. Bet komi-
tetai gali patarpininkauti. Jie gali savo
vardu parsisiųzdinti laikraščius kaip ir
komisui ir suradus žmogų pardavinėti
laikraščius žmonėms atskirais numeriais.
Žmonės, kurie negali nuolat užsisakyti
laikraščių, tokiu būdu galėtų gauti nu-
sipirkti bent vieną kitą numerį pasi-
skaityti. Komitetai ir igaliojiniai gali
surasti prieauglių vaikų, kurie stačiai
nešiotų lietuvių laikraščius ir platintų
juos po tas vietas, kur tik gyvena lie-
tuvų tremtinių. Be to, komitetuose ga-
lėtų būti nurodytas žmogus, kuris ne-
mokantiems, bet norintiems sau užsisa-
sakyti laikraštį, parašytų palaidą.

Taip susitvarkius būtų praskintas
ir palengvintas kelias mūsų spaudai į
liaudį. Per spaudą geriausiai ir len-
giausiai bus išlaikytas ryšis tarp mūsų
visų ištremimo šalyje ir, atėjus svar-
biai valandai bus lengviau paleisti mo-
stelėjimas, kurio visi klausys.

Suvalkiečiai.

Redakcijos pastaba. Suvalkiečio
pakeltąjį klausimą mes laikome didelei
svarbiu. Spaudos įtaka ir galybė šioje
gadyne yra labai didelė. Spauda yra
geriausias ir patogiausias įrankis gai-
vinti dvasiai ir ūpui kuoplačiausiai tarp
žmonių. Čia galime pasakyti, kad daug

skyrių ir šiaip žmonių jau sutvarkė
laikraščių siekimą žmonėms panašiai,
kaip pataria Suvalkiečiai. Reikia tikė-
ties, kad Suvalkiečio balsas laikraščių
platinto klausimu nepaliks neišgirstas,
kad ir visi kiti — ir skyriai ir igalio-
jiniai, ir šiaip jau inteligentai ir susi-
pratę žmonės — pasirūpins tremtinių
sielos maistu ir patieks jiems gaivinan-
čio spaudos maisto.

Iš Lietuvos.

Draugijos.

Lietuvių Mokslo Draugija. L. M.
D-ja irgi šiuo liudnu metu nesiliovė
veikusi. Svarbiausias jos darbas buvo
paruošti mokykloms reikalingų vadovė-
lių. Lig šiol*) Draugija išleido šiuos
vadovėlius: Geografijos pradžią, Loty-
nišką chrestomatiją, Skaitymų knygą,
Geografiją, Aritmetikos vadovėlį, Užda-
vinyną, Algebrą. Ruošia spauzdinti ir
kitus reikalingiausius mokykloms vado-
vėlius.

Lietuvių Dailės Draugija.
Karui užėjus Draugija gyvuoti ne-
nustoja.

*Vilniaus lietuvių katalikų tarnai-
čių šv. Zitės Draugija.*

Dabar narių tarnaičių — 550. Ne-
įsirašiusių Draugijon tarnaičių bus, ma-
žiausia, kita tiek. Karo metu narių tar-
naičių skaičius sumažėjo. Iš dalies gal
dėl užgsto metinio laokesnio (2 rub.
40 kap.), kadangi daug liko be tarny-
bos. Be to, dar reikia pastebėti, kad
Draugijos butas (salė susirinkimams)
yra labai ankštas ir nepatogus: nariai
negali sutilti. Sveikatos žvilgsniu tie-
siog nepatveriamas. Jau nesykį buvo
prašoma Miesto Valdybos, kad duotų
didesnį butą, bet lig šiol vis buvo sau-
sai atsakoma, nors ir lengvai galėtų
užleisti keletą kambarių tuose pačiuose
Pranciškonų mūruose. Tarnaičių gi len-
kių draugija turi tuose pačiuose mū-
ruose puikų butą.

Draugijos bute yra įsteigtos „Ryto“
dr-jos skyrius su vakarinėmis pamo-
komis. Nuolat lankosi 60 žmonių narių.
Laikraščių ateidavo daug, beveik kiek-
vienas narys turėjo išsirašęs nors vie-
ną laikraštį, kiti net po kelis. Draugi-
jos bute įsteigta dabar pigi valgykla,
— už 5 kap. duodami pietūs, 30 žmo-
nių gauna pietus dykai.

Taip pat veikia ir kitos Vilniaus
draugijos, kaip antai: „Rytas“ (steigia
mokyklas), „Rūta“, „Savitarpiečių“ ir k.
„Vilniaus Aidas“.

„Libausche Zeitung“ praneša:

Pirma karo Smurgainų (Viln. gub.)
miestelyje buvo didelė odos industrija.
Smurgainiai buvo vienas iš turtingiausių
Lietuvos miestelių. Dabar jis visiškai
sudegintas, sugriautas, tik kaminai su
pelenais beliko.

„Dziennik Wileński“ rašo, kad len-
kų miestas Novo-Georgijevskas, Vokie-
čių cėsoriui sutikus, vėl atgavęs savo
senovės vardą Modlin.

„Dabartis“ praneša, kad Kuršo ir
Kauno gubernijose vokiečių vyriausy-
bės įstaigos mokančios šitokias kainas:

už 100 kilogramų (6 pudų) ažuolo
gilių — 14 markių; už 100 kilogr. pa-
prastų kaštanų — 10 mar.; už 100 kilogr.
buko gilių — 45 mark.

Naujas žemės ūkio sutvarkymas rytų
sriityje. Liepos mėnesio 12 d. 1916 m.

*) Lig 1916 m. sausio mėn.

„Lietuvių Balso“

galima pirkti:

Jekaterinoslave, Nikolajevskij pr. 20,
pas Slabudą.

Pskove, Zastennaja 29, Lietuvos Komitete.
Žlobine, lietuvių mokykloje

pas Borusevičių.
Bobruiske, Nikolajevska g-vė 11,
Lietuvių Komitete.

Osipovičių St. Vagzalinė g-vė,
lietuvių mokykloje.

Ribinske, Spaskaja g-vė 15,
Lietuvių Komitete.

Ratomkos St., Lietuvos Komitete.
Revelyje, Nikolajevskaja g-vė 18,
Lietuvių Komitete.

Polocke, Lietuvos Komitete.
Tverėje, Milijonnaja 72,
pas kun. A. Braknį.

Rygoje, Katalikų g-vė 28,
Jakavičiaus knygyne.

Dvinske, Šosseinaja 37,
Lietuvių Komitete.

Rygoje, Novo-Mitav. šosse
pas laikraštininką Paikiūną.

Nevelyje, pas laikraštininką Naimarką.

Roslavlėje, Smol. gub., Moskov. šosse,
lietuvių mokykloje.

Smolenske, B. Engeldgardovskaja 23,
Masiulio krautuvėje.

Vitebske, Novo-Monastirs. per. 7,
pas mokytoją Vosylių.

Ekaterinodare, Nasipnaja 38 — 3,
pas Tonkūną.

Ufoje, Uspenskaja 82,
pas C. K. Igal. Galdiką.

Ligovo St., Stepanovo g-vė 60 — 1,
pas Puodžiūną.

Samaroje, Lietuvos Komitete.

Rostove prie Dono, Nachičevanske B. Sa-
dovaja 129. Lietuvos Dr-joje.

Čeliabinske, Pereselenčeskij trakt, 1,
pas Malinauską.

Charkove, Gogalio g-vė 4,
pas kun. Kovaliauską.

Simbirskė, Vvedenskij per. 9 — 1,
pas Lukošį.

Reikalingi platintojai ir kitur.

vyr. rytų vadas išleido įsakymą apie nejudinamo turto pardavimą ir apie skolų užtraukimą jo galvon. Čionai paduodu sutrumpinęs svarbiuosius punktus:

Uždrausta parduoti, arba įgyti, arba užtraukti skolas ant ūkio arba jo dalies tarp gyvųjų (vadin., tas įsakymas neličia testamentų „L. B.“ Red.), dargi licitacijos keliu. Neteisėti joki veiksmai, kurie priešingi šitam įsakymui, arba kuriais mėginama sukurti šitą įsakymą, arba kuriais padedama sukurti, vistik, kokiu vardu, arba kokia forma jie būtų vykinami.

Išimty iš šito įsakymo tegali būti leidžiamos tikrai vyriausiojo rytų vado arba jo paskirtų vyresnybių. Prašymai reikia įteikti apskrities arba miesto viršininkui. Už leidimą reikia mokėti mokesnis.

Kauno gamtos grožybės*). Viena iš smagiausių vietų pasivaikštinėti — tai Mickevičiaus slėnis, kur mūsų didis poetas mėgdavo vaikštinėti, kada gyveno Kaune. Vokiečiai aptaisė Elenėlės kalną (Petkalni), kurį praminė Wilhelmshöhe, padarė ir taką per Mickevičiaus klonį. Retai rasi užmiestyje tokį taką pasivaikštinėti. Takas eina medžių pavėsiais per šienų kvepinčias pievas, palei čiuvenantį upelį.

Jonas Aukštuolis.

J. Savickis.

Iš Lenkų gyvenimo.

(Žiūr. „L. B.“ № 65).

Šitokiam gyvenimui esant valstybių branduliuose, nelengviau gyventi žmonėms ir tų valstybių pakraščiuose — užimtosiose šalyse. Apie nuoskaudą Lenkijai, karo padarytą, esu ne kartą rašęs. Galicijos karo sunaikinti ūkiai, kiek galint, buvo gaivinami kareivių, tam tyčia Austrijos vyriausybės atsiųstų žemės dirbti. Lenkijos vargai yra nemažesni, kaip mūsų tėvynės. Apie karo padarytų žaizdų gydymą dabar dar sunku ir kalbėti. Vienintelė Lenkų dalis — Poznanė, nuo karo nenukentėjusi, kiek galėdama šelpia savo tautiečius, rinkdama gausių aukų. Visą laiką lenkų rūpinamasi išgauti aukų ne iš savųjų, bet iš šalies, iš platesnio pasaulio. Visi matė lenkų pastangas pasigabenti maisto iš Amerikos Jungtinių Valstijų nunaikinton Lenkijon. Vienok visas tritūšas ir prašymai Anglijos ir Rusijos vyriausybių leidimo bei užtarymo, nuėjo niekais. Kol kas tas dalykas, matyti, atidėtas nepaskirtam laikui.

Šiuo metu Lenkuose Rokfelerio fondo pasiūsti delegatai detalai tenyškio gyvenimo ištirti. Delegatams įsakyta kuoatsargiausiai elgtis, kad nei žodžiu, nei jokiū ženklu neutralitetui, o taip gi ir kalbamajam reikalui nepakenkus.

Rokfelerio fondan pinigų įdėta yra 101.000.000 dolerių, arba apie pusę milijardą markių. Iki šiolei fondas yra išleidęs 1.200.000 dol. belgams, 800.000 sergantiesiems tifu serbams, 200.000 turkams, 60.000 belaisviams ir 1.000.000 nukentėjusioms šalims ūkio mašinoms pirkti.

Patys lenkai stengiasi visur svetimos šalyse steigti komitetus, apie kuriuos dalimi esu rašęs. Lenkų komitetų yra Anglijoje, Amerikoje, Prancūzijoje, Ispanijoje, Šveicarijoje, Švedijoje ir kitur, net Australijoje. Paskutiniu metu dar susidarė komitetas Londone iš trijų tautų atstovų, būtent: belgų, serbų ir lenkų. Pirmiausia bus ieškoma šioms 3 šalims pagalbos, antra — tos šalys susidėjo dėl to, kad ir ateityje, po karo likvidacijos, jos galėtų paduoti kita kitai ranką ir kad geri ryšiai, kurie užsimezgė dabar, nenutrūktų. Komitete yra belgų ir serbų parlamentų atstovų, žymių visų trijų šalių profesorų, visuomenės veikėjų ir literatų.

Po žinomosios Betmano-Holwego kalbos, kurioje jis sakė, jog dabar lenkai kartu su kitomis tautomis esą paliausiami iš rusų priespaudos, jog

jiems busią duotos politikos gyvenimui doros sąlygos, po šitos kalbos, atsiliepė pagalbiaus vengrai bei austrai. Vengrų ministerių pirmininkas grovas Tisa pranešė parlamente, jog vengrai niekuomet nesutiksia, kad lenkai liktų po rusais. Panašiai kalbėjęs pirm jo ir vokiečių kancleris. Jei pirmą vengrų ir tylėta šiuo klausimu, tai jų vienok turėta tvirtos sutarties su vokiečiais. Apie Lenkus privalanti spręsti dvi vidurini Europos dideli valstybi, nes, paliausavus Lenkus, busiančios toliau atstumas ir Rusijos sienos. Vengrai gali pranešti, jog lenkų klausimas busias taip rišamas, kad kuotoliausiai siekia lenkų reikalavimai būtų patenkinti.

Lenkų „Kolo“ pirmininkas dr. Bilinski's, pasiuntęs padėkos telegramą gr. Tisai, gavo nuo jo atsakymą, kuriame apreiškiama, jog jis (gr. Tisa) dirbas lenkų klausime su dideliu džiaugsmu ir tikis, jog bendromis pajėgėmis pasiseksia sudaryti „trwale dzieło dla wspólnego dobra“.

Panašiai yra kalbėjęs ir gr. Andrasys. Jis pasakė, jog vengrai atjaucią visą Lenkų padalinimo nelaimę. Lenkai privalą turėti nepriklausomą valstybę. To nepadarius lenkai pražusia pnsalvizmo bangose. Jau ir dabar kai kurios lenkų dalies bandoma esą rasti modus vivendi su rusais. Nors „kietasis“ Mikalojaus Mikalojus ir suminkštėjęs — paskelbęs lenkams laisvę, vienok mažą kas iš lenkų tetikis rusais.

Austrų atstovų rūmų vicepirmininkas, žymus politikas Pernerstorfer'is ir vieno laikraščio skiltyse atsiliepė apie lenkų klausimą. Kaip jis sako, lenkai prieš 100 metų tautos pajautimo neturėję, užtat jie ir buvę padalyti. Ilgainiui jie visai susipratę ir išaugę į didelę kultūrinę pajėgą. Jų literatūra esanti pasaulinė. Ypatingai Pernerstorferis gerisi Reymonto „Chłop'ais“, girdi, čia nepaprastos tautos dvasios spindėjimas. Kaip aišku, per šį karą lenkus iš rusų jungo paliausavę austrai bei Vokiečiai, tad ir spręsti apie lenkų linkimą privalą gal ne vieni patys lenkai. Lenkai privalą turėti laisvą suvienytą šalį. Ukrainams turį būti duotos irgi lygios teisės.

Dar iš pasaulio politikos veikėjų reiktų čia paminėti Miliukovas. Budamas Lozanoje jis kalbėjęs su vietos žymiaisiais lenkais apie lenkų klausimą ir pasakė, jog Rusijoje ypatingai rūpinamasi lenkų likimu, ir jų — kadėtų — partija kuoširdingiausia užsiėmusi tą klausimą risti. Kai kurie lenkų laikraščiai skeptingai atsiliepė apie tą Miliukovo pasikalbėjimą ir apskritai apie rusų priežadus.

Šelpkime belaisvius.

Nemažas skaičius kareivių lietuvių, paimtų nelaisvėn, reikalauja pagalbos. Maskvos Lietuvių Komitetui karo aukoms šelpti trūksta lėšų tam reikalui.

Del ko reikalinga pagalba?

Tamstai tur būt žinoma iš laikraščių, kokį baisų vargą kenčia belaisviai. Tai patvirtina ir Lietuvių Komitetas Šveicarijoje, kursai geriau tą dalyką ištyręs.

Belaisviai lietuviai, užėmus vokiečiams Lietuvą, atsidūrę ypač vargingame padėjime. Iš namų nieko nebegauna, nes ten viskas sunaikinta.

Gyvenu su savo geriausiu „draugu Badu“, taip belaisviai slapta rašo apie tikrąjį savo gyvenimą. Į ką jie kreipsis? Kas vargšus paguos jų sunkiame varge?

Kaip Tamsta gali sušelpiti belaisvių?

Tamsta praneši Maskvos Lietuvių Komitetui karo aukoms šelpti (м. Полтавский пер. д. № 7, кв. 14), kad apsiimi šelpti vieną, du, tris... belaisvius per kurį laiką. Komitetas įtraukia Tamstą į tam tikrą sąrašą, pažymėdamas, kiek belaisvių kuriam laikui Tamsta imi savo globon. Komitetas praneša Tamstai tam tikromis žiniomis vardus

belaisvių šelpti, Tamsta pasidarai jo globėju ir susirašai su juo pats.

Kokio didumo turi būti pašalpa?

Pasidaręs belaisviu globėju Tamsta šelpi jį per visą T. nurodytą laiką. Pritirimas parodė, kad reikia belaisvis sušelpiti, siunčiant jam bent du kartu per mėnesį po siuntinį 3½ rub. vertės. Tai gi globėjas turi išleisti 7 rub. mėnesyje.

Kaip siųsti laišškai ir siuntiniai?

Komitetas šiuo reikalu yra susitaręs su tuo „Biuru“ belaisviams šelpti prie Maskvos miesto Valdybos, kurs jau šiame dalyke daugiau prityręs, kaip ir kas siųsti. Komitetas per „Biurą“ apsiima už T. pinigus sutvarkyti ir pasiųsti siuntinius, įduodamas tam tikrą kortelę su globėjo adresu. *Belaisvių atsakymai įtikins T., kad siuntinys gautas.*

T. rūpi kad žymi Lietuvos gyvoji jėga, kuri dabar nelaisvėje kenčia didžiausį vargą, išliktų sveika nuo ligų ir mirties ir sugrįžus padėtų atstatyti sugriautą Lietuvos gyvenimą. Del to Komitetas tikisi, kad T. paimsi vieną kitą belaisvį savo globon ir apie tai tuoj praneši Komitetui.

Maskvos Komiteto nukentėjusiems del karo šelpti įgaliooti šiuo reikalu rūpintis:

Kun. Bakučionis
V. Sidzikauskas
P. Šalčius.

P. S. Maskvos Lietuvių Komitete priimamos taip pat ir mažesnės aukos belaisviams šelpti fondui sutverti nuo žmonių, neišsiginčijusių paimti savo globon atskirų belaisvių.

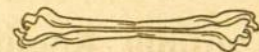
Kuo mes vargšai padėsime?!

Parvažiavęs pasilsėti iš karo, iš ten, kur žemė maišosi su vandeniu, kur mūsų broliai virsta, kaip žolelės dalgiu pakirstos, norėjau pasiskaityti, kas girdėti mūsų brangiojoje tėvynėje, kas rašoma apie Lietuvą, ir nusipirkau „Petrogrado Kalendorių“ 1916 metams. Ir radau apskaitymą: „Mylėk, lietuvi, tą brangią žemę“. Visur pamoko mūsų broli lietuvi — labai puiku. Bet kas tai yra — mylėti tėvynę... Liepiama mylėti tėvynę ne jausmu, ne ašaromis, nes tai bergždžia, bet mylėti Lietuvą darbais, dirbti jai, šelpti ją pinigais ir darbais. Bet sakykit, kuo? Iš kur mums reikia imti duonos kashį, jeigu mes dirbsime Lietuvai? Jeigu bėgiosime iš vieno kampo į kitą tuščiais pilvais, jei vaikučiai verks namie, neturėdami duonos kashio, tai ar tai bus meilė Lietuvai? Juk ar neužteks iš mūsų, jei mes užsidirbsime sau duonos kashį ir mylėsime Lietuvą savo širdyje? Reikia dabar rūpintis šiais laikais steigti komitetus padėti vargšams lietuviams, reikia žiūrėti, kad nebūtų kokių nesusipratimų. O mums vargšams užteks tos meilės širdies! O po karo — tuomet ir mes galėsime kiek padėti darbais ir net skatikais.

Kareivis Stasys Karpavičius
ir vargšas Juozas Jucis.

Redakcijos pastaba. Šis straipsnelis, lietuvių vargšų parašytas, rodo, kad kartais ir geriausia „apskaitymą“ galima neteisingai, vienašališkai suprasti. Kadangi ne tik tie, kurie parašė šį rašinėlį, gali klaidingai suprasti ir aną aprašymą: „Mylėk, lietuvi, tą brangią žemę“, ir daugelį kitų paraginimų paskatinimų, kad reikia mylėti tėvynę, bet gali būti daug ir kitų tokių, kaip anie, tai mes ir idėjome ir šį straipsnelį, ir šią pastabą prie jo. Juk mylėti tėvynę, ir tai ir darbais, o ne tik jausmu, gali ir privalo visi lietuviai — ir didžiaturčiai, ir vargšai. Ir straipsnyje — „Mylėk, liet., tą brangią žemę“, kad sakoma, jog tėvynę reikia mylėti ne jausmu, ne ašaromis, bet darbais ir net pinigais šelpti, nesikreipdama tiesiai į darbininkus vargšus, kad jie nutraukę sau ir savo vaikams duonos kashį, savo sunkiai uždirbtus skatikus atiduotų vie-

juk lietuvių yra visokių: yra tokių, kurie gali ir pinigais aukoti, ir net visą savo darbą ir pajėgas atiduoti visiems tautos reikams; yra tokių, kurie pinigų neturi, bet darbu gali padėti. Tegu myli tėvynę visi, kas kuo ir kiek kas gali, bet tegu myli. Ir vargšas, kurs vos tik sau ir savo šeimynai duonai uždirba, ir tas gali mylėti tėvynę ne tik jausmu, bet ir darbu. Tegu jis tik niekur ir niekuomet nesigėdi pasirodyti lietuvis esąs, tegu, gerbdamas ir brangindamas „Tą brangią žemę“, rūpinasi išlaikyti sveiką savo šeimyną, tegu neužmiršta savo lietuviškos kalbos, tegu stengiasi, būdamas ištremtas svečioje šalyje, išmoksti, kas gera, ir vengti, kas bloga, tegu išlaiko pats save ir visus saviškius dorus, sveikus, vertus lietuvių vardo — tai jau bus dideli darbai tėvynai ir tautai.

Iš laikraščių.

„Naujosios Lietuvos“ nuosakumas — religingumas ir nereligingumas. „N. L.“ № 35 randame du dalykus: „Yčas-atsidavęs Popiežiui sūnus“ ir „Kareivio laiškas“, kuriuodu sustačius, išeina kaip ir kuriojos religijos klausimuose. Pirmu žvilgsniu gali pasirodyti kaip ir priešingumas tame pačiame dalyke.

1. „Naujoji Lietuva“, pamini iš „Žvaigždės“ memorijalą, M. Yčo įteiktą popiežiui, kurs baigiasis sakiniu: „Galutinai puldamas į jūsų kojas, Šventasai Tėve, prašau suteikti palaiminimą nelaimingajai Lietuvai. Jūsų Šventenybei atsidavęs sūnus Martynas Yčas, Petrap. Liet. Centro Komiteto pirminkas, Rusų Dūmos narys“. Išcitavusi tuos žodžius „N. Liet.“ sako: „Nors Yčas ir nekatalikas, bet, kaip matote, sugeba ir katalikams atstovauti“. Ir toliau ji nustebsi klausia: „Tik kažin, ar reformatų tikėjimas leidžia taip atsiduoti popiežiui? Čia „N. Lietuva“ dedadasi reformatų tikėjimo gynėja, su kurio principais M. Yčas prasižengęs.

2. Kareivis dėkoja seseriai, kad ji atsiuntusi jam surinkusi laikraščius: „Liet. Balso“, „N. Lietuvos“ ir „Vado“. Kareivis ypač dėkoja už „Naująją Lietuvą“, o „Vadui“ rašo jis: „su evangelijomis pas mus ne vieta. Čia kerštas, keiksmas ir kančios. Evangelijos ir maldavimai nieko nepagelbės“. Ši laiška, kuriame išreikštas Evangelijos paniekimas, kuriame aiškiausiai kyšo blasfemija prieš visų krikščionių religijų šaltinį, „N. Lietuvos“ redakcija deda pasigėrėdama, be jokių iš savo pusės pastabų.

Ko nori pasiekti „N. Lietuva“, dėdama savo laikraštyje, net tame pačiame jo numeryje, tokias, pirmu žvilgsniu, rodos, priešingas apie religijos dalykus nuomones? Sustačius abi vieti tik viena aišku: jai rūpi ne reformatai ginti, jai rūpi rauti iš žmonių apskritai religiją, ar ji būtų šiokia ar tokia, keliant žmonėse net pamatinio visokios krikščioniškos religijos pamato — pačios Evangelijos paniekimą.

Korespondencijos.

CHARKAVAS.

Kiek man teko girdėti ir matyti, niekur nėra tokios organizacijos, kaip Charkove. Ligi šiol visas šelpimas buvo miestų sąjungos rankose: ji išdavinėjo dalis, samdė namus ir būriais sodino tremtinius, neskirdama tautos ir tikybos; statė barakus, kuriuose tilpo po kelis tukstancius žmonių; siuvo drabužius ir dalino žmonėms. Miestas buvo padalintas į 21 vadinamąją „popečitelstą“. Nė vienas tremtinys neturėjo teisės lankyti kelių vietų, tiktai stropiai turėjo žiūrėti sovosi. Žinoma, retas teiscentė ir buvo daug atsitikimų, kad lankė visas ir kartais pasisekdavo apgauti ir paimti dvigubą pašalpą. Išži-

pašalpa, nors kapeikine, baudžiami yra ir tie, kurie emė, ir tie komitetai, kurie davė.

Lenkų Komitetas sumanė išvežti savo žmones iš miesto kaiman. Sumanyti tam pritarė ir miesto valdyba. Iš pradžių, vežė, kas norėjo, o paskiaus jau lyg varu. Lietuviams buvo sakytas ir komitete ir iš sakyklos bažnyčioje susitarti drauge eiti į dvarus, kad nutaustų, kad būtų galima prilankyti juos pamaldų ir tautos reikalais. Žinoma, lietuviai lietuviai ar tikės! Juk ne kartą teko girdėti kalbant: „koks čia ponas — lietuviai!“ Tokiu būdu pakliuvo ir mūsų tautiečių ir visokių Charkovo gubernijos užkampius. Vargu išvažiuosieji begriš lietuviais! Tiesa, jie ir šiandien menki lietuviai, tik vardu, o savo tarpe taip ir žleberioja lenkų kalbos mišiniu. Aplamai, kiek teko susitikti su Charkovo lietuviais, tai ašaros bėra: baras, koliojas, ištėrioja visus del niekniekių ir nesusikalbėsi nė su vienu žmoniškai. Tai yra tur but del to, kad bemaž visi tremtiniai iš priemiesčių — Kauno, Šiaulių, Panevėžio, Rygos ir Mintaujos, kuriems miesto gyvenimas jau senai išrovė iš širdies lietuvio artojaus būdą ir apsiėjimą. Jeigu visiems mūsų komitetų darbininkams tiek reikia girdėti, kaip čia, Charkave, tai dėkui. Pavzd., Charkave dvi vaikų prieglaudi: mieste ir užmiestyje, puikiausioje vietoje; vaikai apdaryti, papenėti apžiūrėti ir jie patenkinti, bet motinos dažniausiai sekmadieniais atpuola, išgrobja vaikus, nors tie nabagėliai verkia ir nenori važiuoti iš prieglaudos; iškolioja prievaizdą, o jei pasitiks komiteto nari, tai paplūs kuobaisiaisiais keiksmiais. Tokių atsitikimų labai ir labai daug. O kas atsimintų pasakyti bent ačiū, tokių nėra; negu tik tai pavadinti padėka, kad kurie sekmadienys barės ir koliojos, jau trečiadienys vėl ateina verkdami, bučiuoja rankas, prašo vėl vaikų priimti. Panašių atsitikimų galėčiau vežimais prirašyti.

Skaitant laikraščius, ypač naujienas ir įvairių užkampių, be pagyrimo lietuvių, daugiaus nieko nerandi. Mano nuomone, kad karts nuo karto reiktų rodyti ir lietuvių klaidos, nes ir amžiai prabėgs, o mes vis būsime storžieviai kaip buvė.

P. Priekšiškis.

Žinios.

PETRAPILIS.

Pabėgėliai Petrapilyje. Petrapilio miesto komiteto visos Rusijos miestų sąjungos skyrius sušaukė tautų organizacijų atstovų susirinkimą pasikalbėti dėl sumanytojo pabėgėlių iš Petrapilio kraustymo. Susirinkimas nutarė nusiųsti deputaciją į tam tikrosios priemiesčių pabėgėlių tarybos pirmininką, kuri turės paaiškinti visas blogasias to sumanytojo kelimo puses. Jeigu vyriausybė, nežiurint į tai, nesusitiktų palikti pabėgėlių Petrapilyje, komitetas nutaręs visais būdais palengvinti pabėgėlių padėjimą ir jų gabenimą. Be to, susirinkimas nutarė dar kreiptis į Tatjanos Komitetą, kursai šelpia moksleivius, ir nurodyti, kiek kenksmingas būtų dabar iš Petrapilio išvežimas besimokinančiai jaunomenei.

Finansų ministeris Barkas inėšęs ministerių tarybon sumanytą atidaryti Rusijoje nacionalinį Naujorko banką, nurodydamas, kad ekonominiai santykiai tarpe Europos ir Šiaurės Amerikos karo laiku labai atsimainę. Amerikiečiai, statydami visoms kariaujančioms valstybėms karui reikalinguosius daiktus, labai praturtėję ir todėl būtų geistina patraukti Rusijon dalį tų Amerikos kapitalų.

ĮVAIRIOS.

Naujas lenkų laikraštis. Pirmomis

Polski. Redakcijoje darbuosianti lenkų veikėjai ir publicistai, apleidusieji Lenkiją, ją vokiečiams užėmus.

Pabėgėlių reikalai. Maskva. Š. m. 25 d. Maskvos gubernijos žemietibių sąjungos komitetas svarstęs paskutiniuosius vidaus reikalų ministerijos įsakymus dėl pabėgėlių šelpimo siurinio. Be kito ko ministerija paskyrusi butams po 1 r. 20 kap. per mėnesį. Komitetas nutaręs rūpintis, kad tą sumą padidintų vėl iki 2 rub. Gavęs iš ministerijos telegramą, kad kiek tik galima sumažintų šelpimų skaičių, komitetas nutaręs davinėti pašalpas tik tai visai neturtingiems pabėgėliams t. y. toms šeimynoms, kurios uždirba mažiau, ne du kartu paimta buto ir valgyto pašalpa. „Pajokais“ davinėsią po 20 kap. dienai — 6 r. mėnesiui; didelės gi šeimynos gausiančios kiekvienam savo nariui viršum 4 žmonių tik tai to „pajoko“ pusę.

—o—

Maskvon jau atvažiuavęs Varšuvos miesto savivaldybės pirmininkas Milevis, turis išrevizuoti visas Maskvos ir gubernijos pabėgėlių įstaigas. Būsią revizuojamos visos įstaigos, guvusios pinigų iš tam tikrosios pabėgėlių Tarybos. Revizija turėsianti paaiškinti, ar negalima būtų susiaurinti pabėgėlių šelpimo darbo. Paskui busias išrištas klausimas dėl Maskvos iškraustymo.

—o—

Kieve, dėl stokos poperio teisėjo 2 laikraščius.

SVETUR.

Dėl lenkų klausimo „Rus. Vied.“ praneša žinančios iš tikro šaltinio, kad busimojo Lenkijos sutvarkymo klausimas buvęs jau išrištas pusėje liepos mėnesio, tik del kai kurių priežasčių buvęs pasiryžta šio nutarimo negarsinti. Gi dabar, per paskutinįjį ministerių pirminko Sturmerio apsilankymą Caro stovykloje buvęs vėl nutarta greitu laiku paskelbti apie priimtąjį jau projektą, o patį projektą prižadėti paskelbti, kaip tik tinkamai susidės aplinkybės.

Politikos partijos Varšuvoje. Viena iš paskutiniųjų numerių „Rieč“ randame įdomų straipsnį apie dabarties Varšuvos politikos gyvenimą. Seniau tas gyvenimas rodėsis daug paprastesnis, lygesnis, vienodesnis. Dabar gi iš pasaly išlindusios ir galutinai susiorganizavusios visos tos partijos, kurios seniau turėdavusios slėpties, ir visas gyvenimas įgijęs visai naują išvaizdą. Seniau buvusios nepripažintos taip kraštutinės kairiosios partijos, taip ir visos tos, kurios nesilaikė rusų orijentacijos. Dabar, joms visoms įgijus pilietybės teises, Varšuvos politikos partijos galima esą padalyti į šias grupes. Dešinėje pusėje stovinčios visos, sudariusios vadinamąjį „partijų kolo“.

Tame „kolo“ žymiasias vietas užimančios: tautos partija, realistai, tautininkai-demokratai ir dvi grupės progresistų: „progresistų sąjunga“ ir „lenkų progresyvioji partija“. Toje grupėje tilpę visi tie, kurie iki vokiečių okupacijos buvę tautininkų ir demokratų komitetuose. Nežiurint į visus atskirųjų „kolo“ partijų skirtumus, visos jos reikalaujančios Lenkijai nepriklausomybės ir stovinčios daug arčiau prie demokratų negu prie dešiniųjų.

Kairiojoje pusėje stovinčios visos socialistų partijos ir aktyvieji Lenkijos nepriklausomybės šalininkai antirusiškosios orijentacijos. Čia svarbiausios esančios: 1) lenkų socialistų partija, 2) tautos darbininkų sąjunga, turinti didelės įtakos į Varšuvos smulkiuosius amatninkus, 3) „konfederacija“, pasistačiusi sau tikslą aktyviai dalyvauti kare Lenkų žemėje, 4) liaudininkai susijungę su Galicijos liaudininkais ir 5) partijotų sąjunga.

Centrą tarpe dešiniosios ir kairiosios Lenkijos užimanti „lenkų valstybės lyga“. „Lyga“ esanti palanki austrams ir nemėgstanti vokiečių. Jos pirmininku esąs Dumas atstovas M. Lem-

KARAS.

Rusų šone. Ties Dvinsku vokiečiai bandė atsiimti tą plotą žemės, kurį rusai paėmė, bet pasisekimo neturėjo. Kitose vietose didelių mūšių nėra. Kovelio apylinkėje vokiečių būriai daro žvalgybas. Apie Galiciją, keliu į Lvovą ir Karpatuose priešininkas atkakliai ginasi, vietomis labai stiprinasi. Vienok karpatuose austrai neįstengė sulaukyti rusų žygiavimo. Nuo rugpjūčio 18 d. rusai paėmė belaisvių 15 aficerių ir 1889 kareivius, 26 kulkosvydžius, daug minosvydžių ir kitokių karo daiktų. Karpatuose be austrų kariuomenės esą daug vokiečių ir turkų. Vokiečių kariuomenės vadas Gindenburgas paskirtas Galicijos fronto vadu. Mat, vokiečiai nebe labai tikį savo drauge Austrijai.

Kimpolungo apylinkėje rusų kariuomenė susivienijusi su rumunų kariuomene. Kol rusų kariuomenė perėjo Dobrudžą bulgarams pasisekė ši tą laimėti, jie įėjo rumunų žemėn ir paėmė Turtukajo miestą. Bet kai rusai sutrauks daugiau kariuomenės, bulgarų žygiavimas galės sustoti.

Kaukazo šone. Ognoto apylinkėje ir kitose vietose labai smarkus mūšiai.

Baltosiose jūrose. Rugpjūčio 27 d. vokiečių vandeniniai aeroplanai (hidroaeroplanai) skraidė arti Runo salos. Įrbeno intakoje kelis kartus buvo atskridę vokiečių hidroaeroplanai, bet nieko jie nelaimėjo. Rusų mičmanas Safonovas vieną tą geležinį paukštį numušė.

Juodosiose jūrose. Rusų minininkai šaudė Balčiko uostą, nuskandino 21 laivą, kuriuose bulgarai krovė grūdus.

Rumunų šone. Po smarkių mūšių rumunai paėmė Paplicą, San Milajį, Delnę, Žuržen-san-Miklajį. Marošo ir Olto upių ligumose austrai spaudžiami rumunų traukiasi visa linija. Rumunai paėmė Čik Seredą. Rusu ir rumunų kariuomenės privertė bulgarus pasitraukti nuo Bezardžiko. Rumunų baterijos šaudė Vidiną, Lampulaną ir Rakovą. Į rytus nuo Veterniko bulgarai pasitraukė iš savo tranšėjų palikę daug kulkosvydžių.

Balkanuose tai vienoje, tai kitoje vietoje atsitinka susirėmimų. Daugiausia armotų šaudymas ir daromos žvalgybos.

Prancūzų šone. Į pietus nuo Somos prancūzai paėmė vokiečių tranšėjų.

Į rytus nuo Denjekuro prancūzai pajėję priekin. Į pietų vakarus nuo Barlės ir į pietus nuo Vermandivilero po smarkių mūšių prancūzai atstūmė vokiečius. Kitose vietose vokiečių puolimus prancūzai atmušė. Prancūzai paėmė 680 belaisvių, armotų ir kulkosvydžių. Prancūzų lakūnai numušė 3 vokiečių aeroplanus ir 3 sugadino. Lakūnas Ginemaras rugpjūčio 23 d. numušė 15-tą vokiečių aeroplaną.

Anglų šone. Anglų kariuomenė turėjo pasisekimų Araso apylinkėse ir į šiaurę nuo Neušapelio. Po smarkaus mūšio anglai paėmė Ženšio kaimą tarp Furo ir Lezo miškų. Ties Furo mišku anglai 300 jardu pajėję priekin ir paėmė daug belaisvių.

Italų šone. Italų armos ardo austrų apkasus. Vietomis labai smarkus mūšiai. Austrai puola italus, bet nieko nelaimėja.

Aigipte. Anglų lakūnai numetę El-mazaron 200 bombų, ir pakliuvę turkų stovyklosna. Turkų lakūnai puolę anglų lakūnus, bet tie nenusigandę ir sveiki sugrįžę savo stovyklosna.

Paskutinės žinios.

Rusų šone permainų nėra.

Kaukazo šone rusai paėmė Vano

belaisvių 4 aficerius ir 240 askerų, 2 armoti, kulkosvydžių ir minosvydžių.

Prancūzų šone. Ties Berniu į pietus nuo Sono vokiečiai daug kartų puolė prancūzus, bet nieko nelaimėjo. Prancūzų lakūnai viena diena numušė 7 vokiečių aeroplanus, prancūzų aeroplanai vokiečių pusėje, įvairiose vietose numetė 644 bombas.

Anglų šone. Anglai kai kuriose vietose pasislinko priekin. Paėmė kelis šimtus belaisvių.

Italų šone labai smarkus artilerijos šaudymas. Albanuose italai paėmė cilią augstumų.

Aukos.

Per „Liet. Balso“ Redakciją. Fondai susiėlpimo, sugrįžus Lietuvon.

L. Kairiūnaitis	10 r. — kp.
C. Kamerauskienė	5 „ — „
A. Banėnas	1 „ — „
P. Kuzma	1 „ — „
J. Radziševskis	1 „ — „
E. Klemkaitė	50 „ — „
J. Eimaitis	50 „ — „
R. Eimaitytė	50 „ — „
O. Eimaitytė	10 „ — „
Z. Talevičius	50 „ — „
P. Dubindris	50 „ — „
P. Miškinis	50 „ — „
J. Šileikaitė	50 „ — „
L. Šileikaitė	50 „ — „
K. Tekorytė	50 „ — „
J. Gaidamavičius	50 „ — „
M. Gaidamavičius	50 „ — „
E. Dulksnytė	35 „ — „
P. Jasinskaitė	30 „ — „
A. Dirda	20 „ — „
M. Stonskis	1 „ — „
J. Stonskienė	40 „ — „
M. Budrys	1 „ — „
O. Obelienė	50 „ — „
Kun. A. Vilimavičius	1 „ — „
L. Zelba	1 „ — „

Viso labo 29 „ 35 „

L. Kairiūnaitis.

Vokiečių užimtajai Lietuvai. Lietuvų mokyklų reikalams (auka išsiųsta į Vilnių A. Smetonos vardu) „Petrog. Kalendoriaus“ leidėjai 500 rb.

Per „Liet. Bal.“ Red. Užimtajai Lietuvai. P. B. 5 rub.

Č. Sasnauskio fondai. „Petrogrado Kalendoriaus“ leidėjai iš likusio pelno 50 rub.

Č. Sasnauskio fondai. P. B. 5 rub.

Per „Liet. Bals.“ Redakciją. A. a. Česlavo Sasnauskio fondai. Odesoje per lietuvių „Šv. P. Marijos Vardo“ bei „Savitarpinės pašalpos“ draugijų pasikalbėjimus 31—VII ir 7—VIII š. m. paaukojo:

kun. K. J. Bridžius	15 r. — kp.
V. Draugelis	10 „ — „
Tijūnaitė Morta	3 „ — „
Liasauskaitė Uršulė	3 „ — „
Zubalionaitė Emilija	3 „ — „
Burba Juozas	2 „ — „
Šilinis Juozas	2 „ — „
Gryniūtė Barbora	2 „ — „
Ramanauskaitė Julė	2 „ — „
Džiugaitės Julė ir Marijona	2 „ — „
Stankevičaitė Ona	2 „ — „
Dr. Bermanas	1 „ — „
Žemaitytė Anelė	1 „ — „
Pečiūra	1 „ — „
Vaičiūnaitė Vincentina	1 „ — „
N. N.	1 „ — „
Janavičaitė Petronėlė	1 „ — „
Maksimavičiūtė Mar.	1 „ — „
Šlekienė Barbora	1 „ — „
Ramonauskaitė Julė	1 „ — „
N. N.	1 „ — „
N. N.	50 „ — „
Valevičiūtė Uršulė	1 „ — „
N. N.	1 „ — „
Kiveriūtė Magdalena	1 „ — „
Stankevičaitė Elžbieta	1 „ — „
Vizbaras Antanas	1 „ — „

Bivainiūtė Kastancija . . . I " —
 Džiaugštytė Jadvyga . . . I " —
 Čmukaitė Antanina . . . I " —
 Žvynaitė Marijona . . . I " —
 Jasenavičiūtė Ona . . . I " —
 Motuziūtė Ona . . . I " —
 Giparaitė Emilija . . . I " —
 Genys Mykolas . . . I " —
 N. N. . . . I " —
 Šukevičienė Julė . . . I " —
 Kazakevičiūtė Mar. . . I " —
 Karalaite Zofija . . . I " —
 Legaitė Emilija . . . I " —
 Pilkaitė Emilija . . . I " —
 Jurkevičiūtė Ona . . . I " —
 Šipkaitė Emilija . . . I " —
 Vasiliauskienė Pranc. . . I " —
 Butanavičiūtė Pranc. . . I " —
 Basanavičiūtė Kastanc. . . I " —
 Šutaitė Apolonija . . . I " —
 Kisielius Vincentas . . . I " —
 Karbauskaitė Emilija . . . I " —
 Kavaliauskaitė Ieva . . . I " —
 Zubavičiūtė Marijona . . . I " —
 Kižaitė Veronika . . . I " —
 Vainiūnaitė Antanina . . . I " —
 Gilytė Ona . . . 50 " —
 Draugelytė Magdalena . . . 50 " —
 Barkauskiūtė Antanina . . . 50 " —
 Čiuras Jonas . . . 50 " —
 Mieškevičiūtė Emilija . . . 50 " —
 Zabiela Felic. . . 50 " —
 Kiparda Magd. . . 70 " —
 Kvilinaite Elžbieta . . . 50 " —
 Idankaitė Antanina . . . 50 "

Viso labo 94 r. 20 k.

Laiškelis giminėms iš Lietuvos.

Tamošiui Tilindžiui P. Tilindis iš Utenos liepos 6 d. rašo:

"Gyvenu kol kas gerai. Šiaip viso ko turiu, tiktai pinigų kiek trūkstu. Esame visi sveiki. Namai Utenoje tebestovi kaip stovėję; juose dabar gyvena vokiečių gailėstingosios sesers ir p. Dabkuvienė. Bražulis, Stanyš ir Kruopis sveiki ir gyvena gerai".

Redakcijos atsakai.

J. Bajorui Vitebske. Ačiū už korespondenciją, bet dėti negalėsime. Dabar nei "Liet. Balso", nei kitų laikraščių Liet. Draugijos skyriniai ir igaliojiniai dykai niekur ir niekam nebedalys, nes Draugija laikraščiams nebegauna lešų. Dabar laikraščių tik tie begali gauti, kurie patys savo pinigais išsirašo.

Čia buvusiam iš Pskovo. Be tikros pavardės parašo ir be adreso raštų mes nespausdiname. Prašom mums tai pranešti. Už raštą ačiū — geras. Prašom ir toliau mūsų neužmiršti.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Tuojaus reikalingas vargonininkas nevedęs, alga gera. Reikia turėti liudijimas nuo klebono iš paskutinės vietos. Kreiptis į "Lietuvių Balso" Redakciją. 1964—1

Pranciškus Zdanavičius,

ieško savo sūnaus Danieliaus 16 m., Jono Vilčinsko, Leono ir Marijonos Dovitkų iš Panevėžio.

Омскъ, Замковая № 70.

1965—3

ZOFIJA PUIDOKAITĖ Kauno gub., Ukmergės aps., Subačiaus valsč., Palevėnės par., Didžiagražių sod., ieško tėvų, brolių, sesers, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Пушкинская улица домъ № 6, кв. 30.

1923—2

Antanas Stravinskas, gyvenantis Amerikoje 530 Wood. Str. Scranton Pa, U. S. A.

Ieškau savo žmonos Mortos ir tėvų Stravinskių iš Pakiauliškio kaimo, Klebiškio valsč., Marijampolės aps. Suvalkų gubernijos.

Kareivis JONAS URBAITIS Kauno gub., Panevėžio aps., Seduvos par., Raginčių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų ir JONAS KULVICKAS Runonių kaimo, Sidabravo par., ieško giminių ir pažįstamų. Действующая армия, 8 Обозн. бат. 38 транспорть. 1949—1

Kareivis JURGIS NOKUTIS iš Rimšonių ir MARCELINAS POŠKA iš Kamajų par. Pirmasai ieško giminių ir pažįstamų, antrasai giminių Jono, Petro ir Stanislovo Gričių. Jono ir Kastantino Guzevičių, gyvenančių Amerikoje.

Kareivis ANTANAS PIVORAS iš Mackeliškių k., Kavarsko par., gavo iš Amerikos 15 rub., matyti, nuo giminių, tik nežino iš kurio, prašo ten esančius gimines atsiliepti.

Prašome Amerikos laikraščių šitai atsispausdinti ir pranešti mūsų namiškiams, kad mes esame gyvi. Действующая армия, Управ. 3-го Мартирного Артил. Парков. дивизиона.

1938—1

PRANYS KIRTIKLIS Kauno gub., Ukmergės aps., Troškūnų par., ieškau giminių ir pažįstamų, Воронежъ губ., Мало-Александровская ул. домъ Подшивалова № 6.

1939—2

JURGIS VALATKA Vilniaus gub., Trakų aps., Jezno parapijos, Medaikonų k., prašo giminių, draugų ir pažįstamų atsiliepti. Гор. Лукьяново, Нижегород. губ., Село Бо-Аре, Юрию Валотку.

1940—2

JONAS VALAITIS Suvalkų gub., Vilkaviškio par., Pažerių valsč., ir kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Нев. Заст., Форфоровский постъ Н. ж. д. № 3, кв. 18.

1961—1

ONA SUSINSKAITE Suvalkų gub., Lazdijų par., Jenaslavo kaimo, ieškau brolio Antano ir giminių. Москва, Большая Грузинская д. 14 кв. 4.

1941—1

EMILIJA KURLIONSKIENĖ iš Kauno gub., Panev. aps., Naurodų k., ieškau dukterų: Anelios ir Antaninos, ir tėvų Vaičiūnų bei sesers Onos Vaičiūnaitės.

TEKLĖ MISEVIČAITĖ Kauno gub., Raseinių m., ieškau tėvo Pranciškaus, sesers Alenos, brolių Rapolo ir Vaclovo ir Petronėlės Spraunytės. Adresas abiejų: Екатеринбургъ, Николаевский пр. № 20. Литовский Комитетъ.

1942—1

JONAS GRUZINSKIS buv. Taujėnų valsčiaus raštininkas, Ukmr. aps., Kauno gub., ieško savo brolio Kazimiero ir broleto Teofilio Kuolallo. Уфа, Казенная Палата, 4 столъ, 1 отд.

1943—2

Kareivis JUOZAS TAMKEVIČIUS iš Kauno gub., Ukmergės aps., Kavarsko valsč., Vilkotėnų sod., ir VLADISLOVAS MARKŪNAS Kauno gub., Panev. aps., Daujėnų par., ieškom giminių ir pažįstamų. Бобруйскъ, Польская стрѣлковая бригада, запасный батальонъ, 2-я рота.

1944—2

Kareivis ANTANAS KRASAVSKAS ieško giminių ir pažįstamų iš Panev. aps., Pušaloto par., Orelių kaimo. Раз. Ивацниково, Самар. ж. д. 2 зап. Арт. бригада Ком. Монет.

1951—1

KAROLIS ZUBRICKAS iš Beinančių sod., Želimių par., ieškau žmonos Gertrudos, dukters sūnų Jono ir Vinco. Ромны, Полт. г. Литовский Комитетъ.

1952—1

MOTIEJUS NAMIKAS su šeima iš Užpalių m. Kauno gub., prašo gimines, gyvenančius Rusijoje, Baleslovą Namajuską, Pranciškų Rajedą, gyvenančius Amerikoje, atsiliepti. Ст. Гнѣздово Ригор. ж. д., имѣние Марьино Матвѣю Игнат. Намикасу.

1953—1

PETRAS AIDUKAS iš Lapiškių sod., Pabiržės par., Panev. aps., ieškau motinos Karalinos ir sesers Blazavienės. Гор. Екатеринбургъ, Романовская ул. № 5 кв. 1.

1954—1

Kareivis PETRAS JURGUTIS ieškau švogerio Kastantino Žutautos kareivio Kauno gub., Raseinių aps., Karpatų kaimo, Indrijavo par. Петроградъ, Шпалерная 38/2 кв. 4 Петру Юргутису.

1916—1

JONAS SAMŠANAVIČIUS Vilniaus gub., Trakų aps., iš Stakliškių, noriu susirašinėti su draugais ir pažįstamais. Армавиръ, Куб. обл. д. Д-ра Кудрявцева.

1955—2

VALERIJA PAKULNYTĖ Kauno gub., Ukmergės aps., Utenos valsč., Kirklių sod., Sudeikių par., ieškau tėvų, brolių, sesers, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Пушкинская ул. 6 кв. 30.

1922—1

Antanina Šlapikytė

iš Medeikių, ieško Marės Pavalkytės, Biržų mokyklos mokinės 4 klasės, ir Dergelienės, taip pat iš Biržų. Kas apie jas žino, prašau pranešti:

МОСКВА, Красносельская улица, Домовая Контора, домъ Содомова, Антонинъ Шлапикасъ.

1960—2

Viešpaties Jėzaus nukryžiuoto

pašventinti katalikiški lietuviški sieniniai paveikslai, Mogiliavo Archidiecezijos VALDYTOJO leisti (aprobuoti) šių metų rugpjūčio 5 d.

Paveikslo didumas 22—X—14 colių.

Kaina be nusiuntimo 40 kap., imant šimtais skaitoma pigiau.

Kreipties: A. DUNDZILA.

Петоградъ, Сеперный пер. 9—9.

Paveikslas be spalvų — Viešpaties Jėzaus Kryžius ant balto gero popieriaus, lietuviškais ornamentais pagražintas. Kryžiaus šalimis paveikslo vidury Motinos šv. paveikslėliai (dešinėje Aušros vartų). Prie žemutinio kryžiaus galo žymiųjų Lietuvos vietų vaizdai: dešinėje Vilnius su Gedimino kalnu, kairėje Kauno katedra. Žemiau vaizdų šalimas dengia žemutinį kryžiaus galą, o Lietuvos Vytis skiria į dvi dali stambų parašą: „Nuo karo, bado, ugnies ir maro gelbėk mus, Viešpatie!“

1950—3

Tinkamiausias lietuviams laikraštis yra „DARBININKAS“.

„Darbininkas“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais.

„Darbininkas“ duoda daug žinių iš darbo lauko, apie unijas, apie darbininkų judėjimą.

„Darbininkas“ duoda daug straipsnių, naudingų darbininkams pasiskaitymui, pačių darbininkų rašytų.

„Darbininkas“ praneša svarbiausius nuotykius visame pasaulyje, įdomiausias žinias ir įdomiausius atsitikimus.

„Darbininkas“ visados spausdina smagių, gražių eilių, dailių vaizdėlių ir apysakaitių.

„Darbininkas“ visados turi viso to, kas darbininkui svarbu, naudinga, įdomu ir suprantama.

„Darbininkas“ nuolatos leidžia knygelių, kurios dailumu, gražumu, turiningumu, pigumu pralenkia visus kitus leidinius.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius.

PRENUMERATOS KAINA: tris kartus savaitėje metams 3 dol.; pusmečiui 1 dol. 50 cen.; vieną kartą savaitėje, užsisakant tik šeštadieninius 8 pusl. numerius, metams 1 dol. 50 c., pusmečiui 75 c.

Adresas:

„DARBININKAS“

242 W. Broadway, So Boston Mass.

Reikalingi darbininkai ir darbininkės. Darbas nuolatinis ir gerai mokamas.

Kreipties: V. Lisnerio fabrikon, Liflandijos g-vė № 6. Tramv. № 19.

Užsirašyti galima rytais ligi 11 val.

1840—2

RUZGYTĖ ONA iš Lekėčių kaimo, Naumiesčio apskr., Suvalkų gub., ieško giminių ir pažįstamų. Ярославль, Никитская 57 кв. 2.

1904—2

ALEKSA ANTANAS iš Pasernikų, Seirijų valsč., Suvalkų gub., ieškau tėvėlių, žmonos Onos ir pažįstamų bei giminių. Воронежъ губ., Большая Гусиновка, домъ Петрина № 31. Алексо Антону.

1937—1

MARIJONA BARTUŠEVIČIUKĖ iš Pakalniškių kaimo, Augštosios Panemunės valsč., Suvalkų gub., ieškau tėvų Jurgio ir Gendrutės, brolių: Kazimiero, Antano, Juozo ir seserų Juzės ir Jevos ir tetos Rožės Ašmenskienės. Петроградъ, Тургеневский пр. 6 кв. 21.

1931—1

ADOMAS MAGYLAITIS Kuršo gub., Ilukštos aps., Vaskavos dv., ieškau giminių ir pažįstamų. Юзовка, Екатеринбургской губ. 13 Линия № 53.

1959—1

VERONIKA MISEVIČIUTĖ iš Čelkių, Kauno gub., Baisogalos par., ieškau savo brolių: Jono, tarnavusio Vindavos tamožnėje ir Petro, kuris dabar gyvena Amerikoje, Baltimorėje. Meldžiu atsiliepti, ar kas žino jų antrašius man pranešti. Орелъ, Воскресенская ул. 28. Провизору Вайткунасу.

MARIJONA REKLAITIENĖ iš Lykiškio, Alytaus par., ieško dukters Dominikos Mažeikiūtės. Ярославль, Романовская 44, Литовский Комитетъ.

1911—2

ANDREJUSKIS JONAS iš Kauno gub., Zarasų aps., Rokiškio par., Radutų miestelio, ieško žmonos Veronikos. Ярославль, Б. Рождественская № 43 кв. 5.

1910—2

GERIKAS TADEUŠAS iš Kauno gub., Šiaulių aps., Viekšnių par., Dargių kaimo, ieško giminių ir pažįstamų. Ярославль, 210 пѣх. зап. полкъ, 15 рота, 1 взводъ.

1903—3

ONA BILVINIUKĖ ieško sesers Jevos ir dukters Marcelės Bilviniukų iš Buisogalos. Дисна, Виленской губ. домъ Михаила Фурца.

1946—2

BRKAUSKIENĖ KATRĖ iš Asarmiūžos dv., Prudmūžės vals., Ilukštos aps., Kuršo gub., ieško giminių ir pažįstamų. Ярославль, Петровская 42 кв. 3.

1908-a—1

Kareivis JURGIS LUKŠA Kauno gub., Miedžiškių par., Kuncigalių sod., ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Главный Артил. полигонъ.

1921—1

URSULĖ KRAKAITIENĖ Alvito par., Vilkaviškio aps., Suvalkų gub., ieškau savo vyro Kazimiero Krakaičio. Гор. Оренбургъ, Р.-К. костель кс. Туронку, пер. У. Кракайтисъ.

1816—2

ROŽĖ ŽILINSKIENĖ iš Suvalkų gub., Veiverių par., Barauskynės kaimo, ieškau sūnaus Antano ir brolio Mykolo Skiecevičiaus, gyvenančių Amerikoje. М-ко Шкловъ, Литовский Комитетъ. Р. Жилинской.

1960—2